

قیمت زیادی بخرد. سلوای می گوید: «هزینه خرید آب آنقدر زیاد است که اغلب از پس آن بر نمی آیم و کودکانم به خاطر نبود آب دچار گال و شپش شده اند.»

مسأله را آب بیان کرد و گفت نبود آب آشامیدنی سالم سلامت کودکان را به خطر می اندازد. محلی که سلواد را آن ساکن است به شبکه آب متصل نیست و مجبور است آب آشامیدنی و غیر شرب را از تانکرهای آب به

سلوا ابونمر، زن فلسطینی ۳۳ ساله و ۸ فرزندش که حالا در یک پناهگاه موقت در خان یونس زندگی می کنند، با وجود تمام مشکلات اصلی ترین

که پیش از این هم به طور سیستماتیک از حقوق مراقبت های بهداشتی باوروری توسط اشغالگران محروم شده بودند، از دست داده است. سیستم پزشکی غزه به دلیل سال ها محاصره غیرقانونی به شدت تحت فشار بود و حالا با توجه به سطح صدمات ناشی از بمباران فعلی دیگر توان خاصی برایش باقی نمانده است و خدمات اورژانس و تجهیزات پزشکی باقی مانده هم قادر به دسترسی به افراد آسیب دیده از جمله زنان باردار، زنان در حال زایمان و نوزادان تازه متولد شده نیستند.

عمال عوادالله، مدیر اجرایی انجمن برنامه ریزی و حمایت از خانواده فلسطین (PFPFA)، می گوید: «مانمی دانیم چه اتفاقی قرار است برای زنان و نوزادان تازه متولد شده آنها بیفتد. کلینیک ما غیرقابل استفاده شده و گزینه ها برای ارجاع مادران باردار، ساعت به ساعت کاهش پیدا می کند.»
تنها مرکز PFPFA غزه در حمله هوایی اسرائیل به طور کامل توانایی اش را برای ارائه حداقل مراقبت های بهداشتی به زنانی

برای بقای اولیه، استفاده از حداقل ۱۵ لیتر آب در روز است. وقتی می گویم کلمات دارند از معنای تهی می شوند، منظوم دقیقاً همین است. «سازمان ملل»، «حقوق بشر»، انواع انجمن ها و گروه های حامی کودکان همه و همه تهی از معنا شده اند.
لوپنا، با دختر ۱۷ ساله اش سلما، غنا ۱۴ ساله، سلیمان ۱۱ ساله و احمد ۸ ساله حالا در فضایی کوچک روزها را سپری می کنند و نمی دانند آیا از بمباران بعدی هم جان سالم به در خواهند برد؟ لوپنا می گوید: «فرزندم در طول این سال ها بسیار آرام بودند اما در طول این دو هفته گذشته با آشفتگی و ترس می که بر آنها غلبه کرده، بیش فعال شده اند و مدام به جای صحبت کردن فریاد می کشند.» بسیاری از خانواده هایی که در این مدت به شهرهای جنوبی مهاجرت کرده بودند حالا به فکر افتاده اند که وقتی جنوب غزه هم مانند شمال آن مدام درگیر حملات هوایی و بمباران هاست، چرا نباید به خانه های خودشان بازگردند.
لوپنا هم همین فکر را در سر دارد و تنها نگرانی اش خطرناک بودن سفر چند ساعته به شهرشان است.

لوپنا، زن دیگر فلسطینی که پیش از فرمان تخلیه شمال غزه، دست چهار فرزندش را گرفت و به خانه دوستش در خان یونس نقل مکان کرد درباره شرایط شان می گوید:
«اوایل مادر خانه دوستم یک اتاق داشتیم اما بعد از آغاز بمباران ها، شرایط پیچیده تر شد. حالا ما دیگر تنها خانواده ای نیستیم که به اینجا آمده ایم و چندین خانواده ایم.
دستور تخلیه شمال غزه و نقل مکان به شهرهای جنوبی مثل خان یونس و رفح به ظاهر برای امنیت غیرنظامیان فلسطینی بود اما در واقع بمباران جنوب غزه قطع نمی شود. خانه دوستم هم جا افتاده و گرته آن را هم زده بودند.»
او درباره حملات هوایی می گوید: «وقتی می گویم همه جا، به معنای واقعی کلمه همه جا را می زنند و در این میان و با تمام محرومیت ها، بدترین مسأله کمبود آب است.»
لوپنا می گوید: «این روزها، هر فرد کمتر از یک لیتر آب در روز می تواند مصرف کند.» این در حالی است که توصیه سازمان ملل

عالمی نیز که مترجم مرکز حقوق بشر فلسطین است، می گوید: «من در غزه به دنیا آمدم و تحت محاصره اسرائیل بزرگ شده ام که ما را از تمام حقوق اولیه انسانی محروم کرده است.»
اومی گوید: «تنها چیزی که می خواهم جهانیان بدانند این است که مصایب ما در غزه از ۱۷ اکتبر شروع نشد و این جنگ اسرائیل و حماس نیست. اسرائیل سال هاست در حال کشتار ماست. اگر واقعاً اسرائیل با حماس در حال جنگ است چرا گذرگاه هارامی بندد و مانع رسیدن کمک های بشردوستانه و تدارکات اولیه به غیرنظامی های فلسطینی می شود؟» او ادامه می دهد: «من و خانواده ام خانه مان را ترک کردیم و به خان یونس در جنوب غزه آمدم و حالا با ۲۰ نفر دیگر در یک آپارتمان زندگی می کنیم و بمباران ها در اینجا که به اصطلاح «منطقه امن» است، ادامه دارد.» در همان روزهای اول خانه، محله مان و مغازه همسرم در ساختمان تجاری الوطن در شهر غزه نابود شد و ما محل درآمد مان را هم از دست دادیم. اسرائیل همچنان مناطق غیرنظامی را در سراسر غزه بمباران می کند، شمال و جنوب هم ندارد. همچنین وسایل ضروری مان در حال تمام شدن است بنابراین خیلی کم مصرف می کنیم.»
عالمی در انتهای صحبتش گفت: «در غزه شما برای زندگی تان برنامه ریزی نمی کنید، این اشغالگران اسرائیلی هستند که همه چیز را برای شما برنامه ریزی می کنند.»

رفته ام اما نگرانی مدام من برای آن ها و نوزادان تازه متولد شده شان است و دائماً به این فکر می کنم که چند صد زن دیگر اطراف غزه در این شرایط هستند و هیچ کس یا جایی برای رفتن ندارند.» گزارش های می گوید، ۳۷ هزار زن باردار در ماه های آینده مجبور به زایمان بدون برق و تجهیزات پزشکی در غزه خواهند شد و عدم دسترسی به خدمات زایمان و مراقبت های اضطراری مامایی، خطر و عوارض زیادی را به دنبال خواهد داشت.

وفا ابو حشیش، کارمند بهداشت در PFPFA غزه می گوید: «به عنوان یک کارمند بهداشت و یک زن فلسطینی، از صبح در ترس دائمی برای امنیت معیشت خانواده ام هستم. در عین حال نمی توانم تعهد خود را برای ارائه خدمات بهداشتی و درمانی به زنان نادیده بگیرم.
من در این مدت برای کمک به زنان زیادی که به دلیل بمباران ها ساقط جنین داشته اند، یا در حال زایمان بوده اند

